Universitätsbibliothek Paderborn

Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris atq[ue] noui || instrumenti

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Ira dei contra delinquentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

Visual Library

repħẽſionibꝫ/ ⁊ flagellis: ⁊ ſic
ſunt a ꝑlatis ⁊ ꝑdicatoꝛibꝫ ar
guendi. Nã vxoꝛi hieroboã
q̃ de viri ꝯſilio/ mutato habi
tu ſe aliã ſimulauit/ ꝓphetam
inquirẽs. Cui Abias ꝓphe-
ta dñi de mandato dei/ ſibi ⁊
viro ſuo multas maledictio-
nes ⁊ flagella/ ſimul cũ nece
filij nunciauit. iij. Reg. xiiij.
Nam cũ ſcriptura diuina ge
neraliter ipũ deteſtat̃: tñ ſin
gulariter ve infernale hypo-
critis octies cõminat̃. Mat.
xxiij. Manifeſte hypocri-
ſim Ananie ⁊ Saphyre Pe
trus acriter increpãdo puni
uit. Act. v. Elimã magum
Paulus grauiter de hypocri
ſi increpauit. Act. xiij.

¶ De ira dei ꝯtra delin-
quentes. Cap. lxviij.

Iraſcitur dominus
Nõ obſeq̃ntibꝫ eius ꝑceptis
Deũ nõ colentibꝫ aris erectis
Laudes nõ canentibus pro
bonis receptis.
Maculantibus ſe peccatis
ineptis.
Pro ꝑſidẽtibꝫ ꝑcit ſubiectis.

I Raſcitur
deus ꝯtra inobediẽ
tes ei/ ⁊ ꝑceptis eiꝰ. Sed no-
tandũ añ oĩa: q ſm Aug. lib.
xv. de ciui. dei. cap. xxv. Ira
dei nõ ẽ ꝑturbatio animi eiꝰ/
ſed iudicium q̃ irrogat̃ pena
pctõ. Cogitatio ṽo eiꝰ ⁊ re-
cogitatio mutandarꝫ rerũ eſt
ĩmutabilis ratio. Neq; eñi ſi
cut hoiem/ ita deũ cuiuſcũq;
facti ſui penitet: cuiꝰ ẽ de oĩbꝫ
rebꝫ tã fixa ſnĩa/ q̃ꝫ certa ꝑſci
entia. Sꝫ ſi nõ vtat̃ ſcriptu-
ra talibꝫ ṽbis/ nõ ſe q̃dãmo-
do familiariꝰ ⁊c̃. Sed ſi vtit̃
ſcriptura talibꝫ verbis/ nõ ſe
ammodo familiariꝰ: inſinua
bit oĩ generi hoĩm/ q̃bꝫ vult
eſſe ꝯſultũ: ⁊ vt ꝑterreat ſup-
biẽtes/ ⁊ excitet negligentes:
exerceat q̃rẽtes/ ⁊ alat intelli
gẽtes: qḋ nõ faceret/ ſi ſe nõ
priꝰ inclinaret/ ⁊ q̃dãmõ de-
ſcẽderet ad iacẽtes. Deꝰ itaq;
iraſcit̃ ṽmõ ꝯtra inobedien-
tes. Sic iratꝰ ꝯtra moyſen:
nolentẽ recipe ducatũ ppl'i/
q̃ñ pluries mãdauit ei. Exo.
iiij. Cõtra egyptios nolẽtes
obedire deo/ ppl'ꝫ dimittẽdo
iratus eſt deꝰ: ⁊ miſit in eos
irã ſuã. Exo. xij. Propter in
obediẽtiã ppl'i ⁊ moyſi/ iratꝰ
eſt dñs ꝯtra eũ ad aquas con
tradictiõis. Unde ipſe dixit
Eſt mihi dñs iratus ꝓpter
vos. Deut. ij. Filij iſrl' q2 nõ
obedierũt/ ⁊ tulerũt de anathe
mate/ iratꝰ ẽ ꝫ eos deꝰ. Joſ.

vij. Dixit ioſias: Magnꝰ furoꝛ dñi ſtillauit ſup nos: qꝛ nõ cuſtodierũt patres nr̃i ꝑcepta dñi dei nr̃i. ij. Paralip. xxxiiij. Multũ debẽt chriſtiani irã dei timere: cũ Artarxerſes rex paganꝰ dixit: Omẽ qđ ad ritũ dei celi ptinet/ tribuat diligẽter ĩ domo dei celi: ne forte iraſcat ꝯtra regnũ regis ⁊ filioꝝ eiꝰ. j. Eſdre. vij. Iraſcit deꝰ idololatris/ deũ celi nõ adorantibꝫ. Nã iratꝰ eſt dñs ſalomõi: eo q̄ auerſa eſſet mens eiꝰ a dño: ⁊ deos alienos ꝓpter mulieres adoraret. iij. Re. xj. Propt pctm̃ idololatrie iratus eſt dñs cõtra pplm iſrl: ⁊ tradidit eos ĩ manus azahelis regis ſyrie. iiij. Reg. xiij. Quia ioas ⁊ filij iſrael ſeruierũt ſculptilibꝫ/ iratus eſt ꝯtra eos dñs: ⁊ facta eſt ira dei ꝯtra iudã ⁊ hieruſalẽ. ij. Para. xxiiij. Increduli q̄ſi idololatre reputant. ſup q̄s deſcendit ira dei. Nã q̄ credit in filiũ dei/ habet in ſe vitã eternã: q̄ aũt incredulus eſt/ ira dei manet ĩ eo. Ioan. iij. Iraſcit deꝰ ꝯtra ingratos: q̄ ſua beneficia nõ recognoſcẽtes/ peioꝛa mala accumulant. Sic iratus eſt cõtra amaſiã regẽ iuda: qui diuino auxilio ſupauit idumeos: et poſtea attulit deos eoꝝ: ⁊ adorauit eos. ij. Para. xxv. Ezechias nõ retribuit ſm bñficiũ dñi: ſꝫ eleuauit coꝛ ſuũ ꝯ dñz: ⁊ facta eſt ira dei ꝯ iudã ⁊ iſrl. ij. Para. xxxij. Seruꝰ nequã ingratꝰ/ cui dñs tot et tãta dimiſerat/ noluit miſereri ꝯſerui. Idcirco iratꝰ dñs tradidit eũ toꝛmẽtis/ donec q̄drãtẽ nouiſſimũ exolueret. Mat. xviij. Iudeis nõ recognoſcẽtibꝫ gratiã ſanationis infirmoꝝ/ quã chꝛs faciebat infirmis: ſed obſeruantibꝫ ſi ſabbato curaret/ vt accuſarẽt eũ: iratus eſt dñs ſup cecitate coꝛdis eoꝝ. Mar. iij. Mat. xij. Luc. vj. Cõtra inuitatos ingratos/ ⁊ nolentes venire ad cenã/ ſed ꝑſeq̃ntes ſeruos ⁊ nũcios/ iratꝰ eſt dñs: q̄ ꝑdidit homicidas/ ⁊ eoꝝ ciuitates ſuccẽdit. Mat. xxij. Eadẽ ſilitudo de colonis habet Lu. xiiij. Iraſcit dñs cõtra peccatoꝛes diuerſoꝝ vitioꝝ. Sic iratꝰ eſt ꝯtra filios iſrl ꝓpter pctm̃ gule: qꝛ ppls flagrabat deſiderio carniũ/ ſedẽs ⁊ merẽs. Nũe. xj. De guloſis etiã dr: Comederũt ⁊ ſaturati ſunt ⁊c. ꝓuocauerũt aute te ad iracundiã. Neem. ix. Propt pctm̃ murmuratiõis ⁊ detractiõis/ egreſſa eſt ira a

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dn̄o ꝛ plaga. Num̄.xvj. Pro
pter vitiū luxurie iratus eſt
dn̄s ꝯtra pplm̄ fornicātē cū
filiab⁊ moab. Nu.xxv. Tra-
ctantes euchariſtiā indigne/
exterminat ira dei. Nā Oza
qꝫ indigne tetigit arcā dei/ vt
eā ſuſtētaret: iratus eſt dn̄s ꝛ
ꝑcuſſit eū: ꝛ mortu⁹ ē. ij. Re.
vj. Quia Joſaphat ſociaue-
rat ſe pctōri Achab/ dixit ei
hieu: Irā q̄dē dn̄i merebar̃.
ij. Paral.xix. Cōtra pctōres
nō loq̄ntes recta/ iraſcit̄ dn̄s
Sic irat⁹ eſt ꝯtra Eliphā ꝛ
duos ſocios ei⁹: qꝫ ꝯtra iob
nō loquebant̄ recta. Job vl.
Multum timēda eſt illa ira/
quā dn̄s oñdet pctōrib⁊ ī die
iudicij: tūc em̄ dicēt mōtib⁊:
Cadite ſuꝑ nos: ꝛ abſcōdite
nos ab ira agni. Apocal. vj.
Irā dei debēt ꝑlati auertere
a pplo orōnib⁊ ꝛ obſecratio-
nib⁊. Sic fecit moyſes/ dicēſ
Cur dn̄e iraſcit̄ furor tu⁹ cō
tra pplm̄ tuū? Exodi.xxxij.
Occaſiōe Chore irato dn̄o/
dixerūt moyſes ꝛ aarō/ oran
tes ad dn̄m: Fortiſſime de⁹
ſpirituū vniuerſe carnis/ nū
vno peccāte ira tua ꝯtra oēs
deſeuiet? Nu. xvj. Ob hanc
cām ꝯſtituit ioſaphat rex iu-
da iudices ꝛ principes.i.ꝑla-
tos/ dicēs eis: Oñdite fratri
bus veſtris/ vt nō peccent in
dn̄m: ne ira dei deſcēdat ſuꝑ
vos ꝛc̄. ij. Para.xix.

¶ De ira hominis per zelū.
Cap.lxix.

Iraſcit̄ hō bono zelo cōtra
Mandata dei nō implētes.
Inordinata vita viuentes.
Obſtinata mente degentes.
Reos/ eoꝝ punientes.

i Raſcūtur ꝑlati ꝯtra nō obedien
tes ꝑcepti͡s vel mādatis eccl'ie
Sed ſciēdū eſt: ꝙ ira ꝑ zelū
eſt iraſci ꝯtra vitia: ꝛ nō ꝯtra
hoīes. Nā ſm̄ btm̄ Auguſti.
Sic diligēdi ſunt hoīes/ ne
errores eoꝝ diligant̄. Aliud
em̄ eſt amare ꝙ facti ſunt: et
aliud odiſſe ꝙ faciunt. Sic
moyſes cū pharao nollet acq̄
eſcere ꝑcepto dn̄i/ vt dimitte
ret populū: exiuit ab eo irat⁹
Exod.xj. Preceperat dn̄s ꝑ
Moyſen pplo/ ꝙ nullus di-
mitteret manna: quibuſdā re
ſeruantib⁊/ cū ſcateret vermi
bus: iratus eſt moyſes. Exo.
xvj. Heliſeus iratus eſt ꝯtra
Joas regē iſrael: quia nō per
cuſſit terrā ſagitta: ſicut ei fu
erat imperatū. iiij. Reg.xiij.
Iraſcunt̄ boni viri/ ꝛ maxi-
me ꝑlati/ q̄n̄ vidēt inordina-